

[Behnke]

fortsætter med at regne på bruttonationalproduktet, som man i Danidas hæfte »Den rullende 5-års-plan« gør opmærksom på er et forkert beregningsgrundlag.

Så er spørgsmålet, om tiden ikke er inde til at skifte over til at bruge nettonationalindkomsten som beregningsgrundlag. Hvis udenrigsministeren er enig i det synspunkt, ja, så var tilfældet i 1987, at vi ikke kun ydede 0,85 pct., nej, så ydede vi 0,95 pct. i ulandsbistand. Og når 1988 er omme, så ville vi have nået den ene pct., som man altså forsøger at leve op til i forhold til en gammel FN-beslutning. Der er altså her en mulighed for, at undervisningsministeren kan gå til finansministeren og meddele, at der allerede i 1989 er 0,5 mia. kr. at hente, og at der frem til 1992 kan spares i alt 2 mia. kr. Men det forudsætter selvfølgelig, at det er procenten, der er målet, mere end at vi når 8 mia. kr. i 1992.

Jørgen Estrup (RV):

Det er jo vanskeligt at karakterisere debatten som andet end forsonlig og konstruktiv, og det skyldes jo i høj grad, at den redegørelse, som vi debatterer, har lagt op til et fortsat samarbejde og til ønsket om, at vi ender i konsensus. Og det hilser jeg velkommen, ligesom jeg forstod, at fru Helle Degn gjorde det.

Det har betydet, at vi i dag har kunnet undgå en ophedet diskussion om landevalget og en ufrugtbar strid, om nu det ændrede landevalg kunne være udtryk for en mindre vægt på fattigdomskriteriet, sådan som man kunne læse handlingsplanen. Det har vi heldigvis undgået, og samtidig har udenrigsministeren jo i sit svar klart gendrevet en sådan tolkning af handlingsplanen. Det er godt.

Jeg vil også takke for ministerens vejledning vedrørende den rapport, der har været refereret i pressen. Det glæder mig overordentlig meget, at det er Industriministeriet og ikke Indenrigsministeriet. Det har stort set fuldstændig genskabt min tillid til arbejdsfordelingen i regeringen, den var ellers kraftigt rokket. Men til gengæld må jeg sige, at min bedømmelse af konklusionen står tilbage. Jeg synes ikke, at det er rigtigt at lægge vægt alene på det aspekt. Jeg synes, der er større og væsentlige perspektiver, når vi diskuterer ulandsbistanden. Men det har jeg sagt. Det er der ikke nogen grund til nu at gå længere ind i.

Ministeren havde enkelte kommentarer til spørgsmålet om fordelingen på multi- og bilateral bistand, og det er jo rigtigt, som det blev sagt, at det hidtidige princip ikke er til debat. Derfor er vi også i Det Radikale Venstre tilfreds med redegørelsens bemærkninger på side 10, der klart siger, at i handlingsplanen lægges der ikke op til en ændring af fordelingen mellem multilateral og bilateral bistand. På samme måde har vi det i Det Radikale Venstre, vi ønsker heller ikke nogen ændring.

Til hr. Behnke blot den kommentar – uden at jeg skal foregribe ministerens svar – at jeg tror, hr. Behnke er klar over, at der bag ved spørgsmålet om ulandsbistandens stigningstakt ligger ganske grundige overvejelser, og at tidligere arbejde her i Folketinget, som ikke mindst Det Radikale Venstre stod bag, står vi fortsat bag.

Jeg skal så blot sige om debatten, at vi bør se den i en større sammenhæng, nemlig med de store problemer, som i øvrigt rammer udviklingslandene: gældskrise, svingende råvarepriser, økologiske katastrofer, overbefolkning etc. Vi har diskuteret en del af den indsats, vi fra dansk side kan gøre i den sammenhæng, men en stor del af den ligger jo også andre steder, på det generelle udenrigspolitiske felt, i vores arbejde i internationale organisationer. Det er vigtigt, at de to sider af udviklingsbistandsarbejdet knyttes sammen og understøtter hinanden.

Glønborg (KRF):

Desværre sidder jeg så langt tilbage i salen, at jeg somme tider har lidt svært ved at se udenrigsministerens ansigtsudtryk, når han udtaler sig.

I begyndelsen af svaret så udenrigsministeren ned på mig og nævnte mit navn, og jeg følte, at der var en svag bebrejdelse i tonen, fordi jeg skulle have taget nogle småting op.

Jeg mener, at det eneste område, jeg nævnte, var Afrika, at Kristeligt Folkeparti lagde vægt på, at Afrika blev vores hovedmodtagerområde – og jeg går da ud fra, at udenrigsministeren ikke betragter Afrika som småting – og at det netop er eksemplet, som vi fra Kristeligt Folkepartis side gerne vil bidrage med for at slå fast, at vi er meget interesseret i at bibeholde den fattigdomsorienterede dimension i vores ulandsbistand. Jeg håber, at udenrigsministeren og jeg så er fuldstændig enige på dette felt.